

- **Vasárnap, október 30-án Zsófia nővér katekézist tart gyermekeknek és szülőknek a szentmisét követő ebéd után. A fél órás foglalkozás témája a keresztség szentsége, amely a szentségből fakadó ajándékok mélyebb megértését szolgálja. Mindenkit szeretettel várunk a Lányi teremben. A gyerek-szülő katekézis után Zsófia nővér a felnőtt csoportnak tart lelki gyakorlatos előadást a templomban. A téma szintén a keresztség és keresztség ajándékainak, kegyelmeinek bővebb és mélyebb kifejtése. Mindenkit szeretettel várunk az egy órás előadásra.**
- November 12.-én szombaton, este 6 órakor kezdődik a 8-as/49-es cserkészek évi vacsorájuk a Lányi teremben. A cserkészvacsorát hangulatos tábortúzi műsor követi. Támogassuk minél többen a cserkészetet, templomunk egyetlen magyar ifjúsági szervezetét. További információért forduljanak Schachinger Tomihoz.
- December 4.-én, vasárnap, ellátogat templomunkba a Mikulás. Lesz egy kis ünnepség a gyerekeknek, ebéd is lesz.
- December 11.-én, karácsonyra felkészítő műsort megünnepeelve, a németek főznek ebédet amelyre mindenkit szeretettel várnak. 1:00 órakor kezdődik a programjuk.
- Idén december 18.-án, vasárnap, tartjuk a magyar karácsonyra felkészítő műsort. A Szent István Egyesület (SZIE) finom ebédet főz amelyre mindenkit szeretettel vár. Délután 1:00 órai kezdéssel a cserkészek előadnak egy karácsonyi műsort. Megkérjük a magyar asszonyokat, hogy hozzanak süteményt. Előre is köszönjük!

Betegeink;

- ifjú Iván János Rácz Károly
- Szabó István Lantos Rezső
- Fotos Ágnes Bános Magdi
- Vodnákné Túri Ildikó Horgas Mária
- Angelo Cruz Bihar Gábor
- Garai Erzsébet Mohos Piroska
- Iván Teri Kovács Ibolya

Halottaink;

- Nelsa Gauss Szik Antal
- Dúk Anna Mayer Ferenc
- Téglás Imre Farogi Erika

- Xaver Krammer Kathleen Meister
- Samay Attila Izabel Piczek
- Simko Terézia Nagy Lajosné Erzsébet

(Lk18,9-14) Aranyszájú Szent János a mai evangéliumhoz ezt fűzi: „Állítsunk egymással versenybe egy-egy kétlovas harci szekeret; húzza az egyiket a gőg és az igazság, a másikat a bűn és az alázat. Látjuk majd, hogy az igazság veszít, nem a maga gyengesége, hanem a gőg súlya miatt.” [De incompr. Nat. Dei, Hom. V] “Mily nagy az alázat haszna meg a gőg átka, hiszen a gőg lemaradást hoz még akkor is, ha becsülettel, böjtöléssel, a tized megfizetésével társul, míg az alázat még a bűn igájában is legyőzi a farizeus harci szekerét, a győztes kocsihajtó gyenge képessége ellenére! Mert hát ki volt rosszabb az adószedőnél? Mégis, miután bűnét megbánta és megvallotta – hiszen valóban bűnös volt – a farizeus fölé emelkedett, aki pedig böjtölésével és a tized megfizetésével dicsekedhetett, és aki minden vétectől mentes volt. Miért volt ez lehetséges? Mert bár a farizeus nem volt sem fősvény, sem kizsákmányoló, a lelkét behálózta minden gonoszság forrása, a gőgös beképzeltség...”

„A farizeus nyilvánosan vádolta az egész világot, és azt állította, hogy ő minden élő embernél különb. És még ha csupán tíz, öt, két vagy akár csak egyetlen ember fölé tette volna is magát, az sem lenne elviselhető... Ezért veszítette el a versenyt. És mint az a hajó, mely annyi vihart átvészelt a tengeren, a kikötő bejáratánál csapódik sziklához, és veszíti el az egész kincses rakományát, ez a farizeus is hiába állta ki a böjtölést, hiába tartotta meg a többi erényt – amiatt, hogy a nyelvét képtelen volt megfékezni – rakományával a kikötőben szenvedett hajótörést. Szeretteim, e dolgok ismeretében tekintsük magunkat utolsónak még akkor is, ha felértünk az erények legmagasabb csúcsára. Hiszen láttuk, hogy a gőg még az égből is letaszíthatja a gondatlant, és az alázat még a legmélyebb bűnből is kiemelheti azt, aki józanul gondolkodik. Ugyanis az adószedő az alázata révén került előbbre a farizeusnál, míg a gőg még az ördögöt is legyőzte. A rabló alázatos gondolkodása és a bűneinek beismerése pedig őt az apostolok előtt a paradicsomba juttatta.”

„Mármost, ha a bűnüket megvallók bizalma oly nagy jutalmat érdemel, ugyan mely magasztos koronát nyerhet az igaz, aki magában annyi jó tulajdonságot észlel, és a lelkét mégis alázatra bírja?! Ha ugyanis a bűn alázattal párosítva fut, nagyon könnyen elhagyja a gőggel párosult becsületet. Ha az alázat oly gyorsan fut a bűn terhével is, hogy lehagyja a becsület-gőg párost, ugyan milyen célt ne érhetne el, midőn az igazsággal párosul? Isten ítélszéke előtt az angyalok társaságában áll majd. Ámen.

(Lk18:9-14) “Bring me a pair of two-horse chariots,” says St. John Chrysostom commenting on today's gospel. “In the one harness pride with justice, in the other sin with humility; and you'll see sin outrunning justice. Sin wins not by its own strength, but by the power of humility: while you will see the other pair beaten, not by the weakness of justice, but by the handicap of pride.” [De incompr. Nat. Dei, Hom. V] “How great is the profit of humility and how great the harm of pride, which even when joined with righteousness and fastings and tithes, fell behind; while humility, even when yoked with sin, outran the Pharisee's pair, even though the [winning] charioteer...was a poor one. For what was worse than a publican? Nevertheless, since he repented, and called himself a sinner; which indeed he was; he surpassed the Pharisee, who had both fastings to tell of and tithes and was free of all vice. Why? – Because even if he was free of avarice and robbery, his soul was entangled by the mother of all evils – vainglory and pride...”

“[The Pharisee] publicly came forward as an accuser of the whole world and said that he himself was better than all living men. And yet even if he had only set himself above ten, five, two, or one alone, not even this would be endurable... For this reason he fell behind in the race. And just as a ship, after having... escaped many storms [at sea], is – in the very mouth of the harbor – dashed against some rock and loses the entire treasure stowed away in her, so truly did this Pharisee, after having endured the labors of the fasting and of all the rest of his virtue – since he did not govern his tongue – in the very harbor undergo shipwreck of his cargo. Knowing therefore these things, beloved, even if we should have climbed to the very pinnacle of virtue, let us consider ourselves least of all; having learned that pride is able to cast down even from the very heavens one who isn't careful, and humbleness of mind to exalt from the very depths of sin one who knows how to be sober-minded. For [humility] is what placed the publican before the Pharisee; whereas pride... conquered even... the devil; while humility and the acknowledgment of past sins brought the robber into Paradise before the Apostles.”

“Now if the confidence of [penitents] who confess their own sins is rewarded so greatly, then how great a crown will [righteous souls] not win who are aware of their many good qualities, yet humble themselves nonetheless. For when sinfulness is harnessed to humility it runs with such ease as to pass... righteousness coupled with pride. If humility is such a fast runner even when handicapped by sin that it overtakes justice coupled with pride, what destination will humility fail to reach if you couple it with justice? It will stand among the angels by the judgment seat of God.” Amen!